

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.03.1997
KOM(97) 116 endelig udg.

96/0247 (SYN)

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 A, stk. 2)

BEGRUNDELSE

De ændrede kommissionsforslag til Rådets forordning om *styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne* og Rådets forordning om *fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud* udgør en del af stabilitets- og vækstpakten. Der er tale om reviderede udgaver af de forslag, Kommissionen vedtog den 16. oktober 1996 i KOM(96) 496 endelig udg. Forslagene inkluderer de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, og afspejler de aftaler, der blev nået enighed om på Det Europæiske Råds møde i Dublin i december 1996. Det første af de to forordningsforslag omfatter nu også på opfordring fra Det Europæiske Råd i Dublin Kommissionens forslag vedrørende de ikke-deltagende medlemsstater og deres konvergensprogrammer. Begge retsakter omfatter desuden en række redaktionelle ændringer, som Kommissionen har indvilliget i at foretage i lyset af de løbende drøftelser i Rådets arbejdsgruppe om ØMU, som har behandlet forslagene.

Kommissionen fremlægger forslagene nu inden det uformelle ØKOFIN-Råd i Noordwijk i april og med henblik på endelig enighed om stabilitets- og vækstpakten på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam i juni.

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) nr.

.....

om styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 103, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) For at Den Økonomiske og Monetære Union skal fungere tilfredsstillende, er det ikke blot nødvendigt, at konvergenskriterierne opfyldes, men også, at den økonomiske og budgetmæssige udvikling er stabil og holdbar; opretholdelse af sunde budgetstillinger i medlemsstaterne bidrager på mellemlang og lang sigt til at skabe de rette betingelser for en varig vækst i produktion og beskæftigelse; budgetdisciplin vil være nødvendig i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union for at sikre monetær stabilitet;
- 2) der er behov for at udforme de nationale budgetpolitikker på en sådan måde, at der skabes råderum for tilpasning til exceptionelle og cykliske forstyrrelser, og således at uforholdsmæssigt store underskud undgås;
- 3) i forbindelse med den fælles valuta får en snævrere samordning af budgetpolitikkerne og andre økonomiske politikker større betydning;
- 4) referenceværdien for det offentlige underskud på 3% af BNP, der er nævnt i artikel 1 i protokol nr. 5 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, skal forstås som et loft under normale omstændigheder; der bør derfor for de offentlige budgetter på mellemlang sigt sigtes på budgetstillinger, der ligger tæt på balance eller udviser overskud, idet der tages passende hensyn til forskellene i de nationale karakteristika;
- 5) den multilaterale overvågningsprocedure i artikel 103, stk. 3 og 4, bør udbygges til et varslingsystem, i hvilket Rådet kan gøre en medlemsstat opmærksom på behovet for at træffe korrigerende foranstaltninger for at undgå, at et offentligt underskud bliver uforholdsmæssigt stort; denne procedure bør fortsat tjene til at overvåge alle aspekter af den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2;
- 6) denne forordning udgør en del af *stabilitets- og vækstpakten* til sikring af budgetdisciplin i tredje fase af ØMU; pakten indeholder to hovedelementer: i) styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne og ii) fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; sidstnævnte element fastsætter tidsfrister for gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som gælder for alle medlemsstater, og specificerer anvendelsen af sanktioner, som kun gælder for de medlemsstater, der indfører den fælles valuta;

7) reglerne for en sådan fremskyndelse og afklaring af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er fastsat i Rådets forordning [...];

8) der er behov for at bygge på de nyttige erfaringer, der er indhøstet i de to første faser af Den Økonomiske og Monetære Union med konvergensprogrammer som instrumenter, der benyttes ved opstilling af målsætninger og tjener som grundlag for overvågning;

9) de medlemsstater, der indfører den fælles valuta, skal opfylde bestemmelserne i artikel 109 J om at have opnået en høj grad af vedvarende konvergens og især holdbare offentlige finanser; det vil være nødvendigt at opretholde sunde budgetstillinger i disse medlemsstater for at sikre monetær stabilitet og skabe de rette betingelser for en varig vækst i produktion og beskæftigelse; disse medlemsstater benævnes deltagende medlemsstater; det er vigtigt at kræve af deltagende medlemsstater, at de forelægger mellemfristede budgetprogrammer (benævnt stabilitetsprogrammer), og det er nødvendigt at definere hovedindholdet i disse programmer;

10) de medlemsstater, der ikke indfører den fælles valuta, skal alligevel føre en politik baseret på stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance i overensstemmelse med de ledende principper i traktatens artikel 3 A og med henblik på en eventuel fremtidig indførelse af den fælles valuta; disse medlemsstater benævnes ikke-deltagende medlemsstater; det er vigtigt at kræve af ikke-deltagende medlemsstater, at de forelægger konvergensprogrammer, og det er nødvendigt at definere hovedindholdet i disse programmer;

11) det er nødvendigt at fastsætte tidsfrister for forelæggelse af stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer og for ajourføring af disse programmer;

12) af hensyn til gennemsigtigheden og den offentlige debat bør det kræves, at medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer;

13) der er behov for at fastsætte regler for Rådets undersøgelse af stabilitetsprogrammerne og konvergensprogrammerne;

14) overvågningen af stabilitetsprogrammerne og konvergensprogrammerne bør ske som led i den multilaterale overvågning inden for rammerne af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik; afvigelser fra programmålene for det offentlige overskud/underskud, der indebærer risiko for at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, bør følges med særlig opmærksomhed; for at hindre en alvorlig forringelse af underskudsstillingen for en medlemsstat vil det være hensigtsmæssigt, hvis Rådet henstiller, at medlemsstaten bør træffe korrigerende foranstaltninger; i tilfælde af vedvarende budgetafvigelser bør Rådet finde det hensigtsmæssigt at skærpe og offentliggøre sin henstilling; for ikke-deltagende medlemsstater vil sådanne henstillinger også kunne vedrøre foranstaltninger, der har til formål at hindre afvigelser fra andre konvergensmål;

15) kravene til deltagende og ikke-deltagende medlemsstater og reglerne for overvågningen af dem skal være forskellige, selv om de i mange henseender er de samme, fordi ikke-deltagende medlemsstater muligvis endnu ikke har opnået en høj grad af vedvarende konvergens; forordningen er derfor opdelt i særskilte kapitler, hvoraf ét fastsætter bestemmelser for deltagende medlemsstater og deres stabilitetsprogrammer og et andet for ikke-deltagende medlemsstater og deres konvergensprogrammer -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Formål og definitioner

Artikel 1

Denne forordning fastsætter regler for forelæggelse, undersøgelse og overvågning af stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer som led i den multilaterale overvågning, som Rådet skal gennemføre for på et tidligt stadium at hindre uforholdsmæssigt store underskud og for at fremme overvågningen og samordningen af den økonomiske politik inden for rammerne af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved deltagende medlemsstater de medlemsstater, der indfører den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten, og ved ikke-deltagende medlemsstater de medlemsstater, der ikke har indført den fælles valuta.

KAPITEL II

Stabilitetsprogrammer

AFSNIT 1

Stabilitetsprogrammernes forelæggelse og indhold

Artikel 3

1. Hver deltagende medlemsstat forelægger Rådet og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den regelmæssige multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 103, i form af et "stabilitetsprogram".
2. Et stabilitetsprogram indeholder følgende oplysninger:
 - a) det mellemfristede mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den mellemfristede tilpasningslinje hen imod dette mål for det offentlige overskud/underskud som en procentdel af BNP og den forventede udvikling for den offentlige gældskvot
 - b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variable, der er af relevans for gennemførelsen af stabilitetsprogrammet, såsom den reale BNP-vækst, beskæftigelsen og inflationen
 - c) en beskrivelse af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at nå målene i programmet, og, hvis der er tale om centrale budgetforanstaltninger, en vurdering af deres kvantitative effekter på budgettet
 - d) en analyse af, hvordan ændringer i de vigtigste økonomiske antagelser påvirker budget- og gældsstillingen
 - e) tilsagn om at træffe supplerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at forhindre afvigelser fra målene.
3. Oplysningerne om udviklingen i det offentlige overskud/underskud og i gældskvoten samt om de vigtigste økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og litra b), forelægges på et årligt grundlag og skal udover det indeværende år og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammerne forelægges inden den 1. januar 1999. Derefter forelægges der ajourførte programmer hvert år. En medlemsstat, der indfører den fælles valuta på et senere tidspunkt, forelægger et stabilitetsprogram inden for seks måneder efter Rådets afgørelse om medlemsstatens deltagelse i den fælles valuta.
2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer og ajourførte programmer.

AFSNIT 2

Overvågning af budgetstillinger og varslingssystem

Artikel 5

1. På grundlag af Kommissionens og det i artikel 109 C omhandlede udvalgs vurderinger undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 103, om det mellemfristede budgetmæssige mål i stabilitetsprogrammet under hensyntagen til de deltagende medlemsstaters specifikke nationale karakteristika er foreneligt med den sikkerhedsmargen, der er nødvendig for at sikre, at et uforholdsmæssigt stort underskud undgås, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasningslinje hen imod det mellemfristede budgetmål. Rådet undersøger, om stabilitetsprogrammets indhold fremmer en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.
2. Rådet foretager den i stk. 1 omhandlede undersøgelse af stabilitetsprogrammet inden for en frist på to måneder fra programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af det i artikel 109 C omhandlede udvalg afgiver Rådet normalt en udtalelse om programmet. Finder Rådet, at målene og indholdet i et program bør strammes op, retter Rådet normalt en henstilling i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4 til den pågældende medlemsstat om at justere sit program.
3. Ajourførte stabilitetsprogrammer undersøges af det i artikel 109 C omhandlede udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger; hvis det er nødvendigt, kan ajourførte programmer også undersøges af Rådet efter proceduren i stk. 1 og 2.

Artikel 6

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet implementeringen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de deltagende medlemsstater og på grundlag af Kommissionens og det i artikel 109 C omhandlede udvalgs vurderinger, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilpasningslinje hen imod det, der er opstillet i stabilitetsprogrammet for det offentlige overskud/underskud.
2. I tilfælde af en påvist væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller tilpasningslinjen hen imod det retter Rådet normalt med henblik på om nødvendigt at gøre opmærksom på risikoen for et uforholdsmæssigt stort underskud en henstilling efter artikel 103, stk. 4, til den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger.

3. I tilfælde af, at afvigelsen i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller tilpasningslinjen hen imod det i en efterfølgende overvågning konstateres at vedvare eller forværres, retter Rådet normalt en henstilling til den pågældende medlemsstat om straks at træffe korrigerende foranstaltninger og kan, som fastsat i artikel 103, stk. 4, offentliggøre sin henstilling.

KAPITEL III

Konvergensprogrammer

AFSNIT 3

Konvergensprogrammernes forelæggelse og indhold

Artikel 7

1. Hver ikke-deltagende medlemsstat forelægger Rådet og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den regelmæssige multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 103, i form af et "konvergensprogram".
2. Et konvergensprogram indeholder følgende oplysninger, specielt om variable i relation til konvergenskriterierne:
 - a) det mellemfristede mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den mellemfristede tilpasningslinje hen imod dette mål for det offentlige overskud/underskud som en procentdel af BNP og den forventede udvikling for den offentlige gældskvote; mellemfristede mål for den monetære politik, specielt med hensyn til inflationsraten og valutakursen
 - b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variable, der er af relevans for gennemførelsen af konvergensprogrammet, såsom den reale BNP-vækst og beskæftigelsen
 - c) en beskrivelse af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at nå målene i programmet, og, hvis der er tale om centrale budgetforanstaltninger, en vurdering af deres kvantitative effekter på budgettet
 - d) en analyse af, hvordan ændringer i de vigtigste økonomiske antagelser påvirker budget- og gældsstillingen
 - e) tilsagn om at træffe supplerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at forhindre afvigelser fra målene.
3. Oplysningerne om udviklingen i det offentlige overskud/underskud og i gældskvoten samt om de vigtigste økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og litra b), forelægges på et årligt grundlag og skal udover det indeværende år og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 8

1. Konvergensprogrammerne forelægges inden den 1. januar 1999. Derefter forelægges der ajourførte programmer hvert år.
2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer og ajourførte programmer.

AFSNIT 4

Overvågning af budgetstillinger og varslingssystem

Artikel 9

1. På grundlag af Kommissionens og det i artikel 109 C omhandlede udvalgs vurderinger undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 103, om det mellemfristede budgetmål i konvergensprogrammet under hensyntagen til de ikke-deltagende medlemsstaters specifikke nationale karakteristika er foreneligt med den sikkerhedsmargen, der er nødvendig for at sikre, at et uforholdsmæssigt stort underskud undgås, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasningslinje hen imod det mellemfristede budgetmål og opnå vedvarende konvergens. Rådet undersøger, om konvergensprogrammets indhold fremmer en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.
2. Rådet foretager den i stk. 1 omhandlede undersøgelse af konvergensprogrammet inden for en frist på to måneder fra programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af det i artikel 109 C omhandlede udvalg afgiver Rådet normalt en udtalelse om programmet. Finder Rådet, at målene og indholdet i et program bør strammes op, retter Rådet normalt en henstilling i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4 til den pågældende medlemsstat om at justere sit program.
3. Ajourførte konvergensprogrammer undersøges af det i artikel 109 C omhandlede udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger; hvis det er nødvendigt, kan ajourførte programmer også undersøges af Rådet efter proceduren i stk. 1 og 2.

Artikel 10

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet implementeringen af konvergensprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de ikke-deltagende medlemsstater og på grundlag af Kommissionens og det i artikel 109 C omhandlede udvalgs vurderinger, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilpasningslinje hen imod det, der er opstillet i konvergensprogrammet for det offentlige overskud/underskud. Endvidere overvåger Rådet inflations- og valutakursudviklingen på grundlag af målene i konvergensprogrammet.
2. I tilfælde af en påvist væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller tilpasningslinjen hen imod det retter Rådet normalt med henblik på om nødvendigt at gøre opmærksom på risikoen for et uforholdsmæssigt stort underskud en henstilling efter artikel 103, stk. 4, til den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger.
3. I tilfælde af, at afvigelsen i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller tilpasningslinjen hen imod det i en efterfølgende overvågning konstateres at vedvare eller forværres, retter Rådet normalt en henstilling til den pågældende medlemsstat om straks at træffe korrigerende foranstaltninger og kan, som fastsat i artikel 103, stk. 4, offentliggøre sin henstilling.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser

Artikel 11

Uden at dette berører vurderingerne af budgetstillingen i de enkelte medlemsstater, vurderer Rådet også som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, den budgetsituation, der følger af stabilitetsprogrammerne og konvergensprogrammerne og de ajourførte programmer på den fælles valutas område og inden for Det Europæiske Fællesskab som helhed.

Artikel 12

Formanden for Rådet og Kommissionen medtager resultaterne af den overvågning, der gennemføres inden for rammerne af denne forordning, i de rapporter til Europa-Parlamentet, de skal aflægge i henhold til artikel 103, stk. 4, andet afsnit.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ISSN 0254-1459

KOM(97) 116 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

01 06 09

Katalognummer : CB-CO-97-105-DA-C

ISBN 92-78-17142-5

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg